

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

ફોજદારી અપીલ નં.૧૦૩૭/૨૦૦૪

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર અર્થે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી. ધોલરીયા

=====

૧	શું લોકલ અખબારના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવા માટે મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવો કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે?	

=====

બાબુલાલ હીરાલાલ ઉપાધ્યાય..... અપીલકર્તાઓ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય..... સામાવાળાઓ

=====

ઉપસ્થિતી:

અપીલકર્તા તરફે વકીલ શ્રી ઉમેશ એ. ત્રિવેદી

સામાવાળા(ઓ) તરફે એપીપી સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટ

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી. ધોલરીયા

તારીખ: ૨૮/૦૩/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલની અપીલ અપીલકર્તા મૂળ આરોપી દ્વારા વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને એડિશનલ સેશન્સ જજ, ડહી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, વેરાવળ દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૨૫/૧૯૯૯ (૦૫/૯૯) માં પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૧.૬.૨૦૦૪ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે.
૨. હાલના કેસમાં ઉપસ્થિત થતી ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે અપીલકર્તા આરોપી દાંડી ગ્રામ પંચાયતમાં તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. વારસાઈ નોંધ કરવા માટે ફરિયાદીએ અપીલકર્તા આરોપીનો સંપર્ક

કર્યો હતો, જેના માટે મામલતદારે વારસાઈ નોંધ કરવા માટે હુકમ પસાર કર્યો હતો. એવો આક્ષેપ છે કે તેથી અપીલકર્તા આરોપીએ ફરિયાદી પાસેથી રૂ.૨૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી. એવો આક્ષેપ છે કે ઉક્ત માંગણીના અનુસંધાનમાં, ફરિયાદીએ ગેરકાયદેસર લાંચ પેટે ઉક્ત રકમ આપી હતી અને, તેથી, ફરિયાદીએ અપીલકર્તા આરોપી સામે ફરિયાદ નોંધાવી હતી.

૩. ફરિયાદના અનુસંધાનમાં, તપાસ અધિકારીએ તપાસ હાથ ધરી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. આરોપી સામે ચાર્જ (તહોમતનામું) ઘડવામાં આવ્યો હતો. આરોપીએ ચાર્જ માટે ગુનો કબૂલ ન કર્યો અને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી.

૩.૧ ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી છે અને દસ્તાવેજ પુરાવા પણ રજૂ કરવામાં આવ્યા છે.

૩.૨ ટ્રાયલના અંતે, ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓના નિવેદનો નોંધ્યા પછી અને ફરિયાદપક્ષ તેમજ બચાવ પક્ષ તરફથી દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ચુકાદો અને હુકમ સંભળાવ્યો.

૪. તેનાથી નારાજ થઈને, અપીલકર્તાઓએ આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલો દાખલ કરી છે.
૫. હાલની અપીલ દાખલ કરીને, અપીલકર્તા મૂળ આરોપીએ મુખ્યત્વે એવી રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે અને દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ ખોટી રીતે નોંધ્યો છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધા નથી અને હકીકતમાં, અત્યાર સુધી પુરાવાઓનું કોઈ યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું નથી અને તેથી, આક્ષેપિત ચુકાદો અને દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ રદ થવાપાત્ર છે.
૬. અપીલકર્તા મૂળ આરોપી તરફથી વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ઉમેશ ત્રિવેદીએ આ કોર્ટનું ધ્યાન સમગ્ર ચુકાદા અને રેકૉર્ડ તરફ દોર્યું હતું અને દલીલ કરી હતી કે નિશાની ૪૪ પરની ફરિયાદની વિગતો, તારીખ ૬.૧૧.૧૯૯૮ ની તેમની અરજીના અનુસંધાનમાં બેનાબેન અને લાખીબેનના નામે નોંધાયેલી એન્ટ્રી નં.૩૭૧ ને ધ્યાનમાં લેતા ખોટી સાબિત થાય છે અને તે એન્ટ્રી ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ અમલમાં આવી હતી અને, તેથી, ફરિયાદ નોંધાવવાના આશરે ૨૨ દિવસ પહેલાં જ ફરિયાદીની બહેન અને માતાના નામ પહેલેથી જ નોંધાઈ ગયા હતા. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે નિશાની

જઝ પરની ફરિયાદમાં, ફરિયાદીએ વારંવાર ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે અપીલકર્તા આરોપીએ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં નામ દાખલ કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ.૨૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી અને જો આવી રકમ ચૂકવવામાં નહીં આવે, તો મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં નામ દાખલ કરવામાં આવશે નહીં, જો કે, પેપર બુકના પાના ૧૦૧ પર નિશાની ૫૯ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ થી નામો પહેલેથી જ દાખલ થઈ ચૂક્યા હતા અને તેથી ફરિયાદની સંપૂર્ણ વિગતો ખોટી ઠરે છે અને જે કૃત્ય માટે ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ માંગવામાં આવી હોવાનો આક્ષેપ છે તે પાયાવિહોણો સાબિત થાય છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી તેમજ પંચ નં.૧ ની જુબાનીઓનું સંયુક્ત વાંચન કરતા, આરોપીના મુખમાંથી માંગણી સંબંધિત કોઈ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારણ બહાર આવતું નથી, તેનાથી વિપરીત, ફરિયાદીએ સ્વેચ્છાએ રૂ.૨૦૦૦/- ની રકમ આરોપીને સોંપી હતી, જેના માટે આરોપીએ બચાવ કર્યો હતો કે ઉક્ત રકમ તેમને વેરાની બાકી રકમ ચૂકવવા માટે આપવામાં આવી હતી, જે માટે નિશાની ૬૪ પર તારીખ ૨.૧૨.૧૯૯૮ ની નોટિસ હાલના ફરિયાદીને બજાવવામાં આવી હતી અને તેથી પણ, સ્પષ્ટ માંગણીની ગેરહાજરીમાં, સોંપવામાં આવેલી રકમ ગ્રામ પંચાયતના અવેતન વેરાની ચુકવણી માટે છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી સારી રીતે જાણતો હતો કે તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, જેના માટે ગુજરાત જમીન મહેસૂલ

સંહિતાની કલમ ૧૩૫-ડી હેઠળ ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી અને સંબંધિત વ્યક્તિને બજાવવા માટે ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી, પરંતુ તેણે તે સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ત્યારબાદ ત્યાંથી ૨૨ દિવસ પછી, ફરિયાદીએ જાણે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં નામ દાખલ ન થયા હોય તેવા ખોટા આક્ષેપો કરીને ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે હકીકતમાં, ફરિયાદીએ પોતે કબૂલ્યું છે કે એકવાર તેની તરફેણમાં વર્તમાન ધારાસભ્ય તેમજ સંબંધિત મામલતદાર તરફથી ભલામણ કરવામાં આવી હતી, ત્યારબાદ આરોપી સામે કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવાની જરૂર નહોતી અને તેથી, તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટેની તેની અરજી અંગેના રેકૉર્ડની ચકાસણી કર્યા વિના, ફરિયાદીએ સીધી જ ફરિયાદ નોંધાવી દીધી, જે પોતે જ ફરિયાદીના અપીલકર્તા આરોપીને પ્રશ્નગત ગુનામાં ખોટી રીતે ફસાવવાના હેતુને સૂચવે છે. તેથી, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષ મહત્વપૂર્ણ ઘટકો એટલે કે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત સ્થાપિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયું છે અને લાંચની રકમની ચલણી નોટોની વસૂલાતને લગતી બાબત છે ત્યાં સુધી ફરિયાદી તેમજ પંચ નં.૧ ની જુબાનીઓ સંતોષકારક નથી. અંતમાં, શ્રી ત્રિવેદીએ આ કોર્ટને હાલની અપીલ મંજૂર કરવા વિનંતી કરી હતી.

૭. બીજી તરફ, વિદ્વાન એપીપી સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટે અપીલકર્તા મૂળ આરોપીની દોષિત ઠરાવવાની બાબત પૂરતું વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને સમર્થન આપ્યું હતું. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જેમાં વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વિપુલ પુરાવાઓને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધા છે અને આરોપીને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવ્યો છે. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો નક્કર અને નિર્ણાયક પુરાવા પર આધારિત છે અને તેથી, આરોપીને કરવામાં આવેલી સજામાં કોઈ દખલગીરીની જરૂર નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓના આધારે પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત અંગેના ઘટકો કાયદા મુજબ સાબિત થયા છે.

૮. આ કોર્ટે અપીલકર્તા આરોપી માટે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ઉમેશ ત્રિવેદી અને રાજ્ય માટે વિદ્વાન એપીપી સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટને સાંભળ્યા છે.

૯. આ કોર્ટે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા આક્ષેપિત ચુકાદા તેમજ પેપર બુકના સ્વરૂપમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓનો ઝીણવટપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે. ફરિયાદપક્ષની રજૂઆત મુજબ, ફરિયાદીના પિતા ઘણા સમય પહેલાં અવસાન પામ્યા હોવાથી તે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં તેની બહેન અને

માતાના નામ દાખલ કરાવવા માંગતો હતો અને, તેથી, તેણે ૬.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ અરજી કરી હતી અને ત્યારબાદ તે મહેસૂલમાં તેમના નામ દાખલ કરવા માટેની જરૂરી ઔપચારિકતાઓ પૂરી કરવા માટે આરોપીને મળ્યો હતો, તે સમયે, આરોપીએ તેના માટે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ.૨૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી. ફરિયાદી ઉક્ત રકમ ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી તેણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી. ૯.૧૨.૧૯૯૮ ના રોજ છટકું ગોઠવવામાં આવ્યું હતું, તે સમયે, આરોપી લાંચની ચલણી નોટો સાથે રંગે હાથે ઝડપાયો હતો અને આ રીતે અપીલકર્તા આરોપીએ, આક્ષેપ મુજબનો ગુનો કર્યો હતો.

૧૦. નિશાની જરૂર પર ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૧ આભાભાઈ મેરાભાઈ મજીઠીયાની તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેણે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટે અરજી આપી હતી અને ત્યારબાદ તે આરોપીને મળ્યો હતો જેણે નામ દાખલ કરવામાં અનેક અડચણો હોવાનું જણાવીને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ.૨૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી અને આરોપીએ તેને રૂ.૨૦૦૦/- ની ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ તેની ઓફિસમાં અથવા વિધાનગર ઉના ખાતે આવેલા તેના નિવાસસ્થાને સોંપવા જણાવ્યું હતું. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી અને છટકાના દિવસે, તે પંચ નં.૧ ની

સાથે હતો અને તેઓ આરોપીના ઘરે પહોંચ્યા, તે સમયે, તે સૂતો હતો અને તેથી, આરોપીની પત્નીએ તેને બોલાવ્યો. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ આરોપી તેમજ ફરિયાદી અને પંચ નં.૧ ઓટલા પર બેઠા, તે સમયે, સાક્ષીએ કહ્યું કે તે તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા આવ્યો હતો અને તે માટે વિનંતી કરી હતી અને ત્યારબાદ, તેણે આરોપીને રૂ.૨૦૦૦/- સોંપ્યા, જે તેણે તેના હાથ વડે સ્વીકાર્યા, ગણ્યા અને ફરિયાદીને કહ્યું કે આ રૂ.૨૦૦૦/- છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ તેણે પૂર્વઆયોજિત ઈશારો આપ્યો અને તેથી દરોડા પાડનાર ટુકડીના સભ્યો ત્યાં આવી પહોંચ્યા અને આરોપીના હાથમાંથી લાંચની ચલણી નોટો કબજે કરવામાં આવી. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ કબૂલાત કરી છે કે વર્તમાન ધારાસભ્ય પુંજાભાઈ તેમના સંબંધી છે અને તેમને જરૂરી કરવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી અને તેના પ્રતિભાવમાં, ઉક્ત પુંજાભાઈએ પણ સંબંધિત મામલતદારને મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં નામ દાખલ કરવા માટે ભલામણ કરી હતી. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે જો ઉક્ત ભલામણના અનુસંધાનમાં નામો દાખલ કરવામાં આવ્યા હોત, તો આ બાબતમાં કશું કરવાનું રહેતું ન હતું અને ઉક્ત વર્તમાન ધારાસભ્ય તેમજ મામલતદારે આરોપીને ભલામણ કરી હોવા છતાં, આરોપીએ નામો દાખલ કર્યા ન હતા અને ત્યારબાદ નામો દાખલ કરવા અંગેની તેની અરજી બાબતે તપાસ કર્યા વિના, સીધી જ ફરિયાદીએ ફરિયાદ નોંધાવી હતી. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે

તેને આરોપી તરફથી રૂ.૧૮૯૫/- ના બાકી વેરાની માંગણી કરતી તારીખ
રૂ.૧૨.૧૯૯૮ ની ડિમાન્ડ નોટિસ મળી હતી.

૧૧. નિશાની જડ પર ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૨ અમરાભાઈ ભાણાભાઈ મનાતની તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે સંબંધિત સમયે, તેઓ જિલ્લા રોજગાર વિનિમય કચેરી, જૂનાગઢમાં ફરજ બજાવતા હતા અને તેમને પંચ નં.૧ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેમને પ્રશ્નગત છટકામાં ઉપયોગમાં લેવાનારી ચલણી નોટો પર એન્થ્રાસીન પાવડરના પરીક્ષણ તેમજ છટકું ગોઠવવા અને ફરિયાદ અંગે સમજાવવામાં આવ્યું હતું. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે છટકાના દિવસે, તે ફરિયાદી સાથે આરોપીના ઘરે ગયો હતો જ્યાં આરોપી તેના ઘરમાં હાજર જોવા મળ્યો હતો, તે સમયે, ફરિયાદીએ તેને મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા કહ્યું અને એ પણ કહ્યું કે તે રૂ.૨૦૦૦/- લાવ્યો છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તે સમયે આરોપીએ કહ્યું કે ઘણા વાંધાઓ છે અને જો કામ નહીં થાય, તો તે રકમ પરત કરી દેશે અને ત્યારબાદ ફરીથી ફરિયાદીએ કહ્યું કે તે રૂ.૨૦૦૦/- લાવ્યો છે અને સ્વીકારવાનો આગ્રહ કર્યો અને તેથી, આરોપીએ ઉક્ત રકમ સ્વીકારી. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ ફરિયાદીએ પૂર્વઆયોજિત ઈશારો આપ્યો અને તેથી, દરોડા પાડનાર ટુકડીના અન્ય સભ્યો ત્યાં આવી

પહોંચ્યા અને આરોપીના હાથમાંથી લાંચની ચલણી નોટો કબજે કરવામાં આવી. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ આરોપીના હાથ પર અલ્ટ્રા વાયોલેટ લેમ્પનું પરીક્ષણ પોઝિટિવ જોવા મળ્યું હતું. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે ઉક્ત રકમ ગેરકાયદેસર લાંચ માટે હતી કે નહીં તે અંગે તેઓ અજાણ હતા અને આરોપી અને ફરિયાદી વચ્ચેની અગાઉની વાતચીત અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નહોતો. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે જ્યારે આરોપી રકમ ગણી રહ્યો હતો, ત્યારે દરોડા પાડનાર ટુકડીના સભ્યો ઘટનાસ્થળે આવી પહોંચ્યા હતા.

૧૨. નિશાની ૫૦ પર ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૩ મહેન્દ્રરાય જયશંકર દવેની તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષીએ તેણે ફરિયાદ કઈ રીતે નોંધી, છટકાની ગોઠવણ અને વાસ્તવિક છટકું પાર પાડવા અંગે જુબાની આપી છે. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તપાસ તેમજ ફરિયાદ નોંધવા દરમિયાન, તેમને મામલતદાર તરફથી ફરિયાદીની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટે કોઈ આદેશ મળ્યો ન હતો. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેણે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટે ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજી અંગે પૂછપરછ કરી ન હતી અને તેણે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં કોઈપણ નોંધ દાખલ કરવા અંગે પણ પૂછપરછ કરી ન હતી.

૧૩. નિશાની ૫૩ પર ફરિયાદપક્ષના સાહેદ-૪ વિજયકુમાર તુલજારામ નવલેની તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેણે ફરિયાદી તેમજ અન્યના નિવેદનો નોંધ્યા અને ચાર્જશીટ ફાઇલ કરી. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેણે મહેસૂલી રેકૉર્ડની કોઈ નકલ માંગી ન હતી અથવા ફરિયાદીની માંગ મુજબ મહેસૂલી નોંધ અંગે કોઈ માહિતી મેળવી ન હતી. સાક્ષીએ સ્પષ્ટપણે કબૂલાત કરી છે કે તેણે ફરિયાદીની માતા દ્વારા આરોપીને તેમના નામ દાખલ કરવા માટે કરવામાં આવેલી અરજીના અનુસંધાનમાં આ બાબતે તપાસ કરી ન હતી, પરંતુ આવી અરજી પર આરોપી દ્વારા શું પગલાં લેવામાં આવ્યા તે અંગે તેણે પૂછપરછ કરી હતી. તપાસ અધિકારીના પુરાવા ધ્યાનમાં લેતાં, એ નોંધવામાં આવે છે કે હાલના કેસમાં તપાસ અધિકારી તરફથી આવી એન્ટ્રી દાખલ કરવામાં આવી છે કે નહીં અને / અથવા પ્રશ્નગત ફરિયાદ સાચી છે કે નહીં તે હકીકતની તપાસ ન કરવી તે ગંભીર ભૂલ છે. આ પાયાની હકીકતો કેસના મૂળ સુધી જાય છે. જો કે, આશરે બે દાયકા વીતી ગયા હોવાથી, આ કોર્ટ આ બાબતમાં તપાસ અધિકારીની ગંભીર ભૂલ અંગે કોઈ હુકમ પસાર કરવા માંગતી નથી.

૧૪. બચાવ પક્ષે આરોપી તેમજ અન્ય એક સાક્ષીની પણ તપાસ કરી છે જેના પુરાવા આ અપીલના નિકાલના હેતુ માટે સંબંધિત નથી.

૧૫. નિશાની ૬૭ પર બચાવપક્ષના સાહેદ-૧ બાબુલાલ હીરાલાલ ઉપાધ્યાયની તપાસ કરવામાં આવી છે, જેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ સંબંધિત સમયે દાંડી ગામમાં તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને તેઓ અન્ય ગામનો ચાર્જ પણ સંભાળતા હતા. તેમણે જુબાની આપી છે કે ગામના સરપંચ પુંજાભાઈ રાણાભાઈના પત્ની હતા જેઓ ફરિયાદીના કાકા હતા અને ફરિયાદીની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટેની અરજી તેમને મામલતદાર મારફતે મળી હતી જે નિશાની ૩૦ પર છે અને સમાન અરજી તેમને પણ સંબોધવામાં આવી હતી જે નિશાની ૫૮ પર છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે ઉક્ત બંને અરજીઓના અનુસંધાનમાં, તારીખ ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ એન્ટ્રી નોંધવામાં આવી હતી જે નિશાની ૫૯ પર છે અને ત્યારબાદ, તેમણે ગુજરાત જમીન મહેસૂલ સંહિતાની કલમ ૧૩૫-ડી હેઠળ સંબંધિત પક્ષકારને નોટિસ જારી કરી હતી જે ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી, જે તેણે સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને તેથી, તેમણે પંચનામું કર્યું હતું જે નિશાની ૬૧ પર છે. તેમણે એમ પણ જુબાની આપી કે તેમણે ફરિયાદીને અવેતન વેરા માટે નોટિસ આપી હતી જે નિશાની ૬૪ પર છે જેમાં બાકી રકમ રૂ.૧૮૯૫/- હતી અને ત્યારબાદ ફરિયાદી તેમની મુલાકાતે આવ્યા હતા અને વેરા પેટે ચૂકવવાની રકમ રૂ.૧૯૯૪-૩૦ પૈસા એટલે કે અંદાજિત રૂ.૨૦૦૦/- હતી અને તેથી બાકી વેરાની રકમ પંચાયતને રૂ.૨૦૦૦/- ની હદ સુધી ચૂકવવાની હતી અને ફરિયાદીને

ઉક્ત રકમ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ ઉક્ત રકમ ચૂકવવાના બદલે ફરિયાદીએ તેમની સામે ખોટી ફરિયાદ નોંધાવી હતી.

૧૬. પુરાવાની ઉપરોક્ત પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટના નિર્ધારણ માટે એક મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઊભો થાય છે કે, શું ફરિયાદપક્ષે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત એવા ત્રણ ઘટકો સ્થાપિત કર્યા છે કે નહીં?

૧૭. આ તબક્કે, એ. ઝુબેર વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય, (૨૦૦૯) ૬ એસસીસી ૫૮૭: (૨૦૦૯-એઆઈઆર-એસસીડબલ્યુ-૩૯૯૪) માં માનનીય સર્પોચ્ય અદાલતના નિર્ણયનો સંદર્ભ લેવો ફળદાયી રહેશે, જેમાં અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી) ની વૈધાનિક જોગવાઈઓના તાત્પર્ય પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરતા ઠરાવ્યું હતું કે ફરિયાદપક્ષે કોઈપણ અન્ય ફોજદારી ગુનાની જેમ તે હેઠળનો ચાર્જ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવો પડશે અને આરોપીને ત્યાં સુધી નિર્દોષ માનવામાં આવશે જ્યાં સુધી ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિના યોગ્ય પુરાવા દ્વારા અન્યથા સ્થાપિત ન થાય, જે દોષિત ઠરાવવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી એવા મહત્વપૂર્ણ ઘટકો છે.

૧૮. કેરળ રાજ્ય અને અન્ય વિરુદ્ધ સી.પી.રાવ (૨૦૧૧) ૬ એસસીસી ૪૫૦ :
(એઆઈઆર-૨૦૧૨-એસસી (સપ્લ)૩૯૩) માં, માનનીય સર્વોચ્ચ
અદાલતે સમાન ગુનાઓના સંદર્ભમાં, તેના અગાઉના ચુકાદાનો
પુનરોચ્ચાર કરતા ઠરાવ્યું હતું કે માત્ર વસૂલાત જ આરોપી સામેનો આરોપ
સાબિત કરી શકશે નહીં અને લાંચની ચુકવણી સાબિત કરવા અથવા
આરોપીએ તે લાંચ છે તે જાણીને સ્વેચ્છાએ પૈસા સ્વીકાર્યા હોવાનું દર્શાવતા
કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, સજા ટકાવી શકાય નહીં.

૧૯. અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩ ની અનિવાર્ય પૂર્વ-શરતોને સમજવા માટે
માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તાજેતરની ઘોષણામાં, બી. જયરાજ
(એઆઈઆર-૨૦૧૪-એસસી (સપ્લ)-૧૮૩૭) (ઉપર મુજબ) માં
સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે કે માંગણીના પુરાવા વિના આરોપી
પાસેથી માત્ર કબજો અને ચલણી નોટોની વસૂલાત અધિનિયમની કલમ ૭
તેમજ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ ગુનો સ્થાપિત કરશે નહીં. તેવું
પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીના કોઈપણ
પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, કોઈપણ મૂલ્યવાન વસ્તુ અથવા આર્થિક લાભ
મેળવવા માટે ભ્રષ્ટ્ર અથવા ગેરકાયદેસર માધ્યમોનો ઉપયોગ અથવા જાહેર
સેવક તરીકેના હોદ્દાનો દુરુપયોગ સાબિત થયો હોવાનું માની શકાય નહીં.
આમ, માંગણીની સાબિતીને અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ હેઠળના

ગુના માટે એક અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને વ્યાપક આદેશ તરીકે ગણવામાં આવેલ છે. અધિનિયમની કલમ ૨૦ ની વાત કરીએ, જે તેમાં કલ્પના કર્યા મુજબ પૂર્વધારણાને મંજૂરી આપે છે, એવું માનવામાં આવે છે કે જ્યારે તે માત્ર કલમ ૭ હેઠળના ગુના માટે જ લાગુ કરી શકાય છે અને અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી) (i) અને (ii) હેઠળના ગુના માટે નહીં, ત્યારે તે કોઈપણ સત્તાવાર કાર્ય કરવા અથવા કરવાથી દૂર રહેવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિની સાબિતી પર પણ આકસ્મિક છે. એ વાત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિના આવા પુરાવા તો જ અનુસરી શકાય જો માંગણીના પુરાવા હોય. સ્વયંસિદ્ધ રીતે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માંગણીના પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ આવી કાનૂની ધારણા પણ ઉદ્ભવશે નહીં.

૨૦. હાલના કેસમાં, આ કોર્ટે એ સુનિશ્ચિત કરવા માટે પુરાવાઓની ચકાસણી કરવાની જરૂર છે કે શું વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને સજાની પુષ્ટિ કરવા માટે વાજબી શંકાની બહાર યોગ્ય, વિશ્વસનીય અને સચોટ પુરાવા છે કે નહીં. જો રેકૉર્ડ પર આવો કોઈ પુરાવો ન હોય તો, તે સંજોગોમાં, સજા ટકાવી શકાશે નહીં કારણ કે પોતાનો કેસ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવાની જવાબદારી ફરિયાદપક્ષની રહે છે.

૨૧. ઉપરોક્ત વાસ્તવિક પરિસ્થિતિની પૃષ્ઠભૂમિમાં, બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી સામસામી રજૂઆતોના પ્રકાશમાં આ કોર્ટે આક્ષેપિત ચુકાદા અને હુકમ તેમજ સાક્ષીઓની જુબાનીઓનો ઝીણવટપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે. ભ્રષ્ટાચારના કેસોમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત તેમજ આ કોર્ટ દ્વારા શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓમાં નિર્ધારિત કર્યા મુજબ, આક્ષેપિત ગુનો સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વાજબી શંકાની બહાર ત્રણ મહત્વપૂર્ણ ઘટકો સ્થાપિત કરવા જરૂરી છે. તાજેતરમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પષ્ટ કર્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીની સાબિતી, આ રીતે, અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુનાનો મુખ્ય આધાર છે અને તેની ગેરહાજરીમાં, નિઃશંકપણે તે માટેનો આરોપ નિષ્ફળ જશે. ગેરકાયદેસર લાંચના રૂપમાં કથિત રીતે કોઈપણ રકમની માત્ર સ્વીકૃતિ અથવા તેની વસૂલાત, માંગણીના પુરાવા વિના, તે જ હકીકતથી, આ રીતે અધિનિયમની આ બે કલમો હેઠળ આરોપ સાબિત કરવા માટે પૂરતી ગણાશે નહીં. ચોક્કસ કહીએ તો, ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષની નિષ્ફળતા ઘાતક સાબિત થશે અને અધિનિયમની કલમ ૭ અથવા ૧૩ હેઠળના ગુનાના આરોપીની વ્યક્તિ પાસેથી રકમની માત્ર વસૂલાત તેને તે હેઠળ દોષિત ઠેરવશે નહીં. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત ઉપરોક્ત સિદ્ધાંતને ધ્યાનમાં રાખીને, જ્યાં સુધી હાલના કેસનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, ઉપરોક્ત મૌખિક

પુરાવા ઉપરાંત દસ્તાવેજી પુરાવાનો પણ સંદર્ભ લેવો જરૂરી છે કારણ કે નિશાની ૪૪ પર રજૂ કરાયેલ ફરિયાદ અન્ય બાબતોની સાથે દર્શાવે છે કે ફરિયાદીએ ૯.૧૨.૧૯૯૮ ના રોજ ફરિયાદ નોંધાવી હતી જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે ફરિયાદ નોંધાવવાની તારીખના લગભગ એક મહિના પહેલા, ફરિયાદીએ તેની બહેન અને માતાના નામ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં દાખલ કરવા માટે અપીલકર્તા આરોપીનો સંપર્ક કર્યો હતો, તે સમયે, આરોપીએ તેને કહ્યું હતું કે તેને મામલતદાર તરફથી આદેશ મળ્યો છે અને તેથી, જો ફરિયાદી તેને રૂ.૨૦૦૦/- ચૂકવે, તો તેમના નામ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં દાખલ કરવામાં આવશે. તે સમયે, ફરિયાદીએ કહ્યું કે તેની પાસે રૂ.૨૦૦૦/- નથી અને તેણે રકમ ઘટાડવાનો પણ પ્રયાસ કર્યો પરંતુ આરોપી સંમત થયો નહીં અને ફરિયાદીને ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ તરીકે રૂ.૨૦૦૦/- ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપ્યો પરંતુ ફરિયાદી ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી, તેણે ફરિયાદ નોંધાવી. નિશાની ૫૮ એ ફરિયાદીની માતા દ્વારા ૬.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ સર્વે નં. ૪૦ અને ૪૧ ના મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં પોતાનું તેમજ પોતાની પુત્રીનું નામ દાખલ કરવા માટે આરોપીને સંબોધવામાં આવેલી અરજી છે, જે આરોપીને ૧૩.૧૧.૧૯૯૮ ના રોજ મળી હતી અને તેના અનુસંધાનમાં, નિશાની ૫૯ પરની તારીખ ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ ની નોંધ નં.૩૭૧ થી નામો દાખલ કરવાની નોંધ અમલમાં આવી.

૨૨. ફરિયાદમાંથી બહાર આવતી વિગતોના એકંદર વિશ્લેષણ પરથી, એ નોંધી શકાય છે કે જ્યાં સુધી તે આરોપીને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ.૨૦૦૦/- ન ચૂકવે ત્યાં સુધી અપીલકર્તા આરોપી ફરિયાદીની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા તૈયાર ન હતો. વધુમાં, એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે જ્યાં સુધી ફરિયાદી આવી રકમ ચૂકવશે નહીં ત્યાં સુધી ફરિયાદીની માતા દ્વારા સંબોધવામાં આવેલી તારીખ ૬.૧૧.૧૯૯૮ ની અરજીના અનુસંધાનમાં તેમના નામ દાખલ કરવા માટેની આવી કોઈ નોંધ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં કરવામાં આવશે નહીં. આ ફરિયાદનો મૂળ આધાર છે. જો કે, રેકૉર્ડ પરના પુરાવા, ખાસ કરીને નિશાની પ૮ સ્પષ્ટપણે જાહેર કરે છે કે ગામ દાંડી, તાલુકા ઉના, જિલ્લા જૂનાગઢના મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં એન્ટ્રી નં.૩૭૧ દ્વારા ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ થી અરજદાર બેનાબેન તેમજ લાખીબેનના નામ પહેલેથી જ દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને તેથી, તેની બહેન અને માતાના નામ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં દાખલ ન કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અંગે ફરિયાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી ફરિયાદનું કોઈ અસ્તિત્વ રહેતું નથી. નિશાની ૪૪ તેમજ રેકૉર્ડ પરની નિશાની પ૮ અને પ૯ ના સંયુક્ત વાંચન પરથી, તે સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત થાય છે કે તારીખ ૬.૧૧.૧૯૯૮ ની અરજીના અનુસંધાનમાં, નામો પહેલેથી જ ૧૬.૧૧.૧૯૯૮ થી દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને તેથી, ૯.૧૨.૧૯૯૮ ના રોજ નિશાની ૪૪ પરની

ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલી વિગતો અને આક્ષેપો મહેસૂલી રેકૉર્ડની વિરુદ્ધ છે.

૨૩. છટકાના પરિણામનો જ્યાં સુધી સંબંધ છે, ત્યાં સુધી માંગણી અને સ્વીકૃતિને લગતા ફરિયાદી તેમજ પંચ નં.૧ ના નિર્ણાયક પુરાવા છે. ફરિયાદીએ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તા આરોપીના ઘરે પહોંચ્યા પછી, તેઓ ઓટલા પર બેઠા અને ત્યારબાદ માત્ર ફરિયાદીએ જ કહ્યું કે આરોપી શા માટે તેની બહેન અને માતાના નામ મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં દાખલ કરી રહ્યો નથી અને તેમ કરવા માટે વિનંતી કરી અને ત્યારબાદ ફરિયાદીએ રૂ.૨૦૦૦/- સોંપ્યા જે આરોપીએ પોતાના હાથ વડે સ્વીકાર્યા અને જ્યારે તે તેની ગણતરી કરી રહ્યો હતો, ત્યારે દરોડા પાડનાર ટુકડીના સભ્યો ત્યાં આવી પહોંચ્યા. લગભગ સમાન રજૂઆત ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ દ્વારા આપવામાં આવી છે જેઓ શેડો સાક્ષી (છાયા સાક્ષી) છે. જો આપણે ઉપરોક્ત બંને સાક્ષીઓના પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરીએ તેની સાથે નિશાની ૬૪ પર આરોપી દ્વારા ફરિયાદીને રૂ.૧૮૯૫/- ના અવેતન વેરાની માંગણી કરતી તારીખ ૨.૧૨.૧૯૯૮ ની નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી તેને પણ જોડીએ, તો તે સ્પષ્ટપણે છતી કરે છે કે આમ સોંપવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રકમ અવેતન વેરા માટે પણ ગણી શકાય છે કારણ કે ઉપરોક્ત રકમ સોંપતી વખતે, ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈપણ માંગણી અંગે આરોપી

તરફથી કોઈ ઉચ્ચારણ બહાર આવતું નથી. તે જ રીતે, ચુકવણી અંગે ફરિયાદીના મુખમાંથી પણ એવું કશું સામે આવતું નથી કે તે ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ પેટે ચુકવણી કરી રહ્યો છે. ફરિયાદીને આશરે રૂ.૨૦૦૦/- ની રકમ જેટલો અવેતન વેરો ચૂકવવાનું જણાવતી નોટિસ તારીખ ૨.૧૨.૧૯૯૮ દર્શાવે છે, જ્યારે ફરિયાદ ૯.૧૨.૧૯૯૮ ના રોજ નોંધવામાં આવી હતી અને છટકું પણ ૯.૧૨.૧૯૯૮ ના રોજ ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. હાલના કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં, એવું જણાય છે કે ન તો ફરિયાદી એ સ્પષ્ટ કરી રહ્યો છે કે તેણે ઉપરોક્ત રકમ ગેરકાયદેસર લાંચ પેટે ચૂકવી છે કે ન તો આરોપી દ્વારા સહમતિ મુજબ ગેરકાયદેસર લાંચની કોઈપણ રકમ અંગે કોઈ માંગણી કરવામાં આવી છે અને તેથી, તેની કોઈપણ સ્પષ્ટતાની ગેરહાજરીમાં, એવું માનવું ખૂબ મુશ્કેલ છે કે ફરિયાદી દ્વારા આરોપીને સોંપવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રકમ ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ પેટે હતી.

૨૪. અન્યથા પણ, રેકૉર્ડ પરની અન્ય સામગ્રીને ધ્યાનમાં લેતા, આ કોર્ટ એવું માનવા પ્રેરાય છે કે ફરિયાદી દ્વારા આરોપીને સોંપવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રકમ ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ પેટે ચુકવણી કરવા કરતાં અવેતન વેરો કિલચર કરવા માટે હતી. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, જ્યારે ફરિયાદનો પાચો જ હયમચી ગયો છે કારણ કે ફરિયાદ નોંધાવવાના આશરે ૨૨ દિવસ

પહેલાં ફરિયાદીની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવા માટે એન્ટ્રી કરવામાં આવી હતી જે ફરિયાદીની જાણમાં હતું કારણ કે તેણે સંબંધિત વ્યક્તિઓને બજાવવાના હેતુસર ગુજરાત જમીન મહેસૂલ સંહિતાની કલમ ૧૩૫-ડી હેઠળની નોટિસ સ્વીકારવાનો ઇનકાર કયો હતો અને તે હકીકત કે તેણે એસીબી અધિકારી સમક્ષ ખોટી રજૂઆત કરી હતી કે આરોપી દ્વારા તેની બહેન અને માતાના નામ દાખલ કરવામાં આવ્યા નથી અને તે જમીન પર પાણ, આ કોર્ટ એવું માનવા તૈયાર નથી કે આરોપીને સોંપવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રકમ ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ હતી. તેથી, ફરિયાદપક્ષ મહત્વપૂર્ણ ઘટકો એટલે કે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત સ્થાપિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયું છે અને તેથી, અપીલકર્તા આરોપીને દોષિત ઠેરવતો વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટનો આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા મુજબ નથી અને એ સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે રેકૉર્ડ પરના સમકાલીન દસ્તાવેજી પુરાવાઓને તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધા નથી અને તેના તારણો અટકળો અને ધારણાઓ પર આધારિત છે જેને કાયદાની દૃષ્ટિએ કોઈ સ્થાન નથી.

૨૫. પરિણામે, અપીલ સફળ થાય છે અને તેને મંજૂર કરવામાં આવે છે. વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને એડિશનલ સેશન્સ જજ, ૬ઠ્ઠી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, વેરાવળ દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૨૫/૧૯૯૯ (૦૫/૯૯) માં પસાર કરાયેલો

તારીખ ૨૧.૬.૨૦૦૪ નો આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ રદબાતલ અને નામંજૂર કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તા આરોપીને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવે છે. તેમના દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલો દંડ, જો કોઈ હોય તો, તેમને પરત કરવામાં આવે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી (R&P), જો કોઈ હોય તો, તાત્કાલિક સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવામાં આવે

(આર.પી. ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*